

Divadelná hra

O2H nechať sa uzdraviť

Hlavná myšlienka: živou vodou je Ježiš, nič iné, na čo by sme upierali zrak... Len On skutočne uzdravuje. Odvaha nechať sa uzdraviť je odvaha hľadiť len na Neho, ako na jedinú istotu.

Postavy:

- **Strach – paralyzovaný muž**
- **Ježiš**
- **Obžerstvo**
- **Lenivosť**
- **Hnev**
- **Lakomstvo**
- **Smilstvo**
- **Závisť**
- **Pýcha**

Scéna

- javisko je prázdne, diagonálne predelené mólom, ktoré pripomína mólo na módnou prehliadku. Na mólo sa dá použiť pás linolea, alebo koberca, alebo pevne prilepený pás látky kontrastnej farby voči farbe javiska/podlahy.

Kostýmy a rekvizity

- sú popísané priamo v scenári pri výstupoch jednotlivých postáv.

Hudba a zvuky

- sú popísané priamo v scenári pri konkrétnych javiskových situáciách.

Prvý obraz – Nádej v beznádeji

(Do prázdneho priestoru vniká reprodukovaný zvuk vody. Na internete sa dá nájsť veľa voľne dostupných „vodných“ zvukov... Do toho zaznieva nahratý hlas Strachu.)

Strach:

Päť stĺporadií, sedem nemocí a voda, ktorej sa dotknúť nedá...

(Reprodukovaný zvuk vody začne naberať na dynamike.)

Majú v nej nádej a bez nej len beznádej. Spoliehajú sa na penu...

(Reprodukovaný zvuk vody naberá na dynamike ešte viac.)

Sú schopní pre ňu zabiť. Seba, aj teba!

(Gradácia vyvrcholí dramatickou zmenou – zvuky vody sa zmenia na hudbu módnej prehliadky.)

Druhý obraz – Prehliadka

(Veľká módna prehliadka hriechov. Na mólo prichádzajú ľudia vo výrazných kostýmoch a každý charakter má svoje špecifické, štylizované pohyby. Postupne sa každý z nich dostáva do popredia a predstavuje sa. **Sedem postáv reprezentuje sedem hlavných hriechov.** Postava Strach – paralyzovaný muž, stojí v strede móla a celý čas sa nehýbe. Predstavuje strach, ktorý ochromuje každého, kto je ponorený v hriechu. Scéna je podfarbená výraznou hudbou pripomínajúcou svet „šoubiznisu“.)

Obžerstvo:

(Žena s veľkou parochňou plnou ovocia. Žena slastne oberá ovocie z vlastnej parochne a veľmi si ho vychutnáva – je pôžitkárska, márnivá, plní sa sama sebou.)

Hmm, tejto kombinácii už chýba len... Ó áno, hrozno, to je nebo!

Teraz by som si mala trochu dopriať...

Lenivosť:

(Žena s viacerými prepojenými stoličkami, ktoré za sebou neustále vlečie. Urobí pár krokov a potom sa na niektorú z nich zvalí. Jej telo ako keby vypína, lenivie, „rozkvasí sa“. Opäť vstáva a unavená si sadá, atď. Text začína ohováraním Obžerstva.)

Tá si dopraje až – až. O to viac musia robiť iní. Ach, som taká unavená... (Sadá si)

Prečo zase ja? (Vstáva) Nemám na to... Nech to urobia iní... (Zase si sadá)

Mne už je všetko jedno...

Hnev:

(Muž, ktorý má na sebe plášť s rôznymi nástrojmi, ktoré spolu vydávajú nepríjemný hluk – plechovky, triangle, rapkáče, píšťaly, bubny, staré pískacie klaksóny, atď. Bude sa triasť a buchotať zakaždým, keď niekoho uvidí a ten hluk ho akoby rozčúli ešte viac, až nakoniec jeho hnev prerastie do nepríčetného kriku. Začne to tým, že prejde okolo Lenivosti.)

Nehoráznosť! Ako takýto človek vôbec môže...(Nepočujeme, čo povedal, lebo jeho trieskanie ho prehluší.) Už mám dosť všetkých vašich rečí, sú to len reči, reči, reči!!! Sprostí ľudia! Nechutní, odporní, sprostí! Sprostí, sprostí, sprostí!“

Závisť:

(Muž v pestrofarebnom oblečení, od začiatku tejto scény je na móle. Občas kradne ľuďom drobnosti z ich oblečenia – načahuje sa za ovocím z parochne Obžerstva, opatrne si uchmatne niečo z oblečenia Hnevu, keď najviac zúri a podobne to robí pri každom, komu má čo zobrať. Po výstupe Hnevu je na Závisť chvíľu zameraná pozornosť. Vyzerá to tak, že sa pokúša spojiť rôzne ukradnuté veci dohromady. Po predchádzajúcom kriku a buchote Hnevu pôsobí krátky vstup tejto postavy absurdne, akoby z iného sveta... Presne taká tá postava je, navonok pripomína autistu, alebo blázna – javí sa tak preto, že sa stále porovnáva, stále je zameraná do vnútra seba a teda sa neprejavuje taká, ako naozaj je.)

Odovažný rok

Lakomstvo:

(Muž, ktorý za sebou vlečie kufor plný vecí. Predstavuje to, čo má a čo si starostlivo schováva. Je príliš skúpy na to, aby z toho niekomu dal. Je mu ľúto venovať svoj čas a energiu niekomu/niečomu, ak z toho nič nebude mať. Závisť ho začne sledovať.)

Teraz nemám čas... Veď čo by som z toho mal?

Len zbytočné stresy. Ľuďom sa neoplatí veriť.

(Kufor sa mu rozsype, tak sa rýchlo zohne a začne zbierať)

No prosím, čo som komu urobil?! Len nech sa nič nestratí!

(Situáciu využije závisť a párkrát sa pokúsi niečo vziať – Lakomstvo ho však zakaždým odoženie)

Staraj sa o seba! Ak niečo chceš, odo mňa to nedostaneš!

Už som sa dosť narozdával...

(Závisť sa predsa len podarí niečo si nenápadne ukradnúť, kým zatvára kufor.)

Stratil som toľko času! *(Odchádza do úzadia.)*

Smilstvo:

(Žena, ktorá má na sebe obojstranný kabát. Z jednej strany je strieborný resp. lesklý/trblietavý a z druhej strany obyčajný. Smilstvo je po latinsky luxuria a Dante Aligieri tento hriech opisuje ako prílišnú a nesprávnu lásku k druhým. Preto, keď bude mať kabát strieborný, bude sa správať vyzývavo a pútať na seba pozornosť iných tým, že ich bude srdečne zdravieť, prehnane sa smiať a robiť veľké gestá. Keď si kabát otočí naruby, na obyčajnú stranu, skryje sa v dave, pretože smilstvo je zároveň niečo, čo ľudia veľmi taja a za čo sa hanbia.)

Oooo ahojte, miláčikovia!

(Lakomstvu) Ty máš teda plný kufríček... Môžem doňho niečo pridať?

(Hnevu) A ty! Krásne písťalky, určite si ich každý deň čistíš, smiem si do jednej z nich fúknuť? Hrať na to neviem, ale možno by si ma to mohol naučiť.

(Chichoce sa, hladká ľudí po tvári, objíma ich, točí sa a tancuje pomedzi nich.)

(Závisť) A čože si to vyrábaš? Mal by si tomu dať krásny klobúčik, ako má táto vznešená dáma!

(Zakopne a spadne. Zdvihne sa, zrazu strašne vážna a zahanbená, na všetkých sa mlčky otáča a rýchlo si prevracia kabát na obyčajnú stranu. Zatiaľ, čo sa stavia, hundre si.)

Je to predsa ľudské, som žena, mám city. Mám si odopierať lásku?

(Rýchlo sa schováva do davu)

Závisť:

(Muž, ktorý si z vecí, čo nakradol vytvára bábku (alebo masku). Začína sa s ňou hrať – predstiera, že je niekto iný, pretože chce byť ako niekto iný. Je to vlastne herec/bábkoherc, ktorý si skúša svoje vlastné predstavenie. Opakuje text ostatných ľudí a napodobňuje ich pri tom.)

(Napodobňuje Lenivosť) Som taká unavená...

(Robí si sám sebe režiséra) Nie, nie, to je málo dramatické...

(Zopakuje repliku) Som taká unavená! ...

(Rýchla zmena, napodobňuje Hnev)

Nehoráznosť! Sprostí, sprostí, sprostí, nechutní, odporní!

(Rýchla zmena, napodobňuje Lakomstvo) Nemám na vás čas!

(Rýchla zmena, napodobňuje Obžerstvo) Potrebujem si predsa trochu dopriať...

Pýcha:

(Muž ako princípál v krásnom cirkusovom oblečení, s bielymi rukavičkami, preštylizovaný a charizmatický, s džbánom v ruke. Všetci sa za ním otáčajú a s úžasom ho sledujú. Pýcha predstavuje pokušenie zobrať si to, po čom túžime, akoby to patrilo len nám. Bez miernosti, bez výčitiek svedomia, čisto sebecky a bez lásky. Jeho výstup je veľmi sebavedomý, teatrálny a zvodný.)

Dámy a páni, voda. VODA! Viete, čo to je? Ha! Len si myslíte, že viete. Voda, zázračná voda, čistá, hotový pôžitok, musíte ju mať! Musíte ju mať hneď! Kto bude prvý?! Kto ak nie vy?! Zaslúžite si ju. Berte si, berte, nehanbite sa! Myslite chvíľu na seba. Myslite na svoje dobro. Oplatí sa obetovať pre ňu všetko! Tak pite, pite! Alebo lepšie – celí sa v nej vykúpte, nikoho ďalšieho k nej nepustíte, najprv vy, potom oni, spravili by predsa to isté! Tak pite!!!

Tretí obraz – Honba

(Po teatrálnom monológu Pýchy prichádza zmena hudby a atmosféry. Hudba sa zmení na oveľa viac rytmickú. Všetky hriechy sú ako opantané a začnú sa lačne načahovať za džbánom. Nasleduje pohybová scéna, v ktorej sa naháňajú a usilujú sa získať džbán len pre seba. Pýcha sa s nimi pohráva. V momente, keď niekto náhodou dostane džbán do rúk a priloží si ho k perám, si to vzápätí akoby rozmyslí a chce ho na seba celý vyliat'. Nikomu sa to však nepodarí, lebo vždy príde niekto iný, kto si ho vytrhne, až nakoniec si ho vezme späť Pýcha. V strede tejto scény na móle stále stojí paralyzovaný muž – Strach. To je človek z evanjelia – muž, ktorý je roky chorý a žije v totálnej beznádeji, lebo mu nemá kto pomôcť. Cíti sa sám s vidinou rybníka, ktorý, keď sa zvlíni, má moc ho uzdraviť. Aspoň tomu verí... Všetku svoju nádej vkladá do tej vody, je na ňu neustále zameraný, ale aj tak pre neho zostáva nedosiahnuteľná. Pohyb džbánu sleduje len hlavou, ruky má bezvládne visiace pri tele. Zatiaľ, čo ostatní sa hýbu, pozornosť sa upriami na neho, hudba úplne stíchne.)

Strach:

Voda, ktorej sa dotknúť nedá... Už roky dúfam a čakám. Ale nepohnem sa, lebo to nedokážem. Chcel by som, ale nedá sa. Prečo? Veď sa pozrite na ostatných... Keď sa voda zvíří a ja mám zase šancu, zradí ma moje vlastné telo. Som úbohý. Všetkým na posmech a predsa... V čom som iný ako oni? Aj ja som zaseknutý v márnom zhone. A pritom jediné, po čom túžim, je byť uzdravený.

Štvrtý obraz – Pravá živá voda

(Začína hrať úplne iná, pokojná hudba, napr. sólo pre violončelo, ku ktorému sa primiešava zvuk vody. Po móle prichádza Ježiš. Pohyb hriechov sa spomalí a Ježiš prichádza k Strachu, ktorý akoby ho nevidel.)

Ježiš:

Kam sa to pozeráš?

Strach:

Nevidíš? Voda sa zase víří tak, že až pení. Mal by som utekať.

Ježiš:

Tak sa rozbehni.

Strach:

Nemôžem. Som chromý.

(Ježiš sa ho dotýka a Strach sa zachveje)

Ježiš:

Máš pravdu. Tvoje suché kosti potrebujú dotyk živej vody. Lenže nehľadáš ju na správnom mieste. Nie je to vec ani miesto. Nie sú to ľudia, čas, ani naplnenie tvojich očakávaní. Som to ja.

(Nasleduje tanec, v ktorom Strach tancuje s Ježišom. Ten ho oživuje svojim dotykom. Ježiš sa dotkne pravej ruky strachu a on dostane do nej akoby kŕč, napätie, ako keby začal bojovať so svojim telom. Ježiš sa dotýka jeho ramena na druhej ruke a napätie sa presúva do tejto časti tela. Postupne vidíme, ako každá časť tela, ktorej sa Ježiš dotkne, je najskôr plná kŕču a napätia, ale pomaličky sa začínajú jednotlivé časti hýbať. Strach bojuje so svojim telom a Ježiš odstupuje, no stále je pri ňom. Kŕčovitosť, napätie a dynamika tanca narastajú, až sa v istom momente jeho telo uvoľní a „vytryskne“ do fyzického nádychu. S výdychom prichádza postoj uvoľnenia, oslobodenia...)

(Ježiš prichádza za Pýchou, berie jej z rúk džbán. Pýcha sa nebráni, lebo Ježiš je mocnejší. Potom podáva džbán Strachu.)

Ježiš:

Po tomto si túžil, no myslel si si, že to musíš získať sám. Teraz ti to dávam ako milosť, aby si videl, že nie si sám a vo mne máš všetko.

(Strach ho berie do rúk, no nepozerať sa naň, ale na Ježiša.)

Strach:

Odpusť mi... Dotkol si sa ma a ja som zdravý. To je jediné, na čom záleží. Dal si mi oveľa viac než to, za čím som sa tak hnal. Prišiel si... Mojou istotou si už len ty sám.

(Dvíha džbán a vylieva ho Ježišovi k nohám, ako znak toho, že sa zrieka všetkého, na čo upriamoval svoju pozornosť viac, ako na Ježiša. Zrieka sa svojej ľudskej istoty, svojho hriechu.)

Ježiš:

Teraz už môžeš bežať. Kam sa však budeš pozerieť?

Ak na mňa, všetky ostatné istoty zhoria.

Ale buď odvážny, lebo teba zachráni Živá Voda.

(Potom spolu odchádzajú bok po boku po móle a na konci zídu dole z javiska.)

(Hudba sa stišuje, ostáva už len zvuk vody a nahratý hlas strachu.)

Strach:

Päť stĺporadií, sedem nemocí, krv a voda... A Ježiš, ktorý sa dotýka teba...